

בנות צלופחד

וּתְקַרְבְּנָה בְּנוֹת צֶלְפָּחַד ...
וְאֵלֶּה שִׁמוֹת בְּנֹתָיו מִחֲלָה נֶעְמָה וְחַגְלָה וּמִלְכָּה וְתַרְצֵה:

במדבר, פרק כז, 1.

כיוון ששמעו בנות צלפחד,
שהארץ מתחלקת לשבטים,
לזכרים ולא לנקבות,
נתקבצו כולן זו אל זו ליטול עצה.

אמרו: לא כרחמי בשר ודם
רחמי המקום.

בשר ודם,
רחמיו על הזכרים יותר מהנקבות,

אבל מי שאמר והיה העולם אינו כן,
אלא רחמיו על הזכרים והנקבות.

רחמיו על הכל.

ספרי, במדבר, קל"ג.

אותו הדור,
הנשים היו גודרות
מה שאנשים פורצין.

שכן את מוצא
שאמר להם אהרן:
פרקו נזמי הזהב.
ולא רצו הנשים,
ומיחו בבעליהן...

והנשים לא נשתתפו במעשה העגל,
וכן במרגלים שהוציאו דיבה...
על מה שלא רצו להיכנס לארץ,
אבל הנשים,
קרבו עצמן לבקש נחלה:
ותקרבנה בנות צלפחד.

מדרש תנחומא, פרשת פינחס סימן ז.